

การบริหารจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ

THE PERFORMANCE MANAGEMENT OF MUNICIPALITIES IN SAMUT PRAKAN PROVINCE

ลือกฤต เพชรบดี เกษมชาติ นเรศเสนีย์ และบุญเลิศ ไพรินทร์
Luekrit Petchbordee, Kasemchart Naressenie, and Boonlert Pairindra

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการจัดการผลการปฏิบัติงานตามภารกิจความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ 3) เสนอแนะแนวทางการจัดการผลการปฏิบัติงานที่เหมาะสมของเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ การวิจัยนี้เป็นแบบผสมวิธีทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ การวิจัยเชิงปริมาณ ดำเนินการโดยใช้กลุ่มตัวอย่างรวม 384 คน ตามสูตรของทาโร ยามาเน ประกอบด้วยประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ สมาชิกสภาเทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน และอาสาสมัครสาธารณสุข จำนวน 193 คน และพนักงานเทศบาล จำนวน 191 คน ในจังหวัดสมุทรปราการ 18 แห่ง จากประชากร รวม 9,323 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิและแบบอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์ความถดถอย ขั้นตอน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ดำเนินการโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 27 คน ประกอบด้วย คณะทำงานตรวจประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 14 คน และคณะควบคุมการบริหารงานของเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ 13 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาและการตีความ

ผลการวิจัยพบว่า

1) การจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ จากการวิจัยเชิงปริมาณพบว่าโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.82) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.80) รองลงมาคือด้านสวัสดิการสังคม ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.77) ด้านงานทะเบียนราษฎร ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.78) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.76) ด้านการศึกษาขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม

($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.79) ด้านการคลัง ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.82) ทั้งหมดอยู่ในระดับมาก และมีเพียงด้านเดียวอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 1.04)

2) ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ จากการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.82) โดยมี 4 ปัจจัยเรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยบางส่วน ดังนี้ ปัจจัยทรัพยากรการบริหาร ปัจจัยพระราชบัญญัติเทศบาล ปัจจัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และปัจจัยภาวะผู้นำทางการเมือง ซึ่งสามารถอธิบายความผันแปรของการจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการได้ ร้อยละ 74.40 ($R^2 = .744$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

3) ข้อเสนอแนะทางการจัดการผลการปฏิบัติงานที่เหมาะสมของเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย (1) เทศบาลต้องให้ความสำคัญมากที่สุดต่อพันธกิจด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดสมุทรปราการโดยร่วมกับภาคส่วนอื่นๆ และมุ่งสู่การเป็นเมืองสีเขียว (Green City) ลดความรุนแรงจากมลพิษ เพื่อประชาชนอยู่ได้ อุตสาหกรรมอยู่รอด (2) กระบวนการจัดการของเทศบาล ต้องมุ่งเน้นปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลโดยตรง ประกอบด้วยปัจจัยทรัพยากรการบริหาร ปัจจัยพระราชบัญญัติเทศบาล ปัจจัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และปัจจัยภาวะผู้นำทางการเมือง (3) สร้างกลยุทธ์พัฒนาเครือข่ายเทศบาลด้วยกันโดยการแบ่งปันข้อมูล ร่วมกันพัฒนาพันธกิจที่เป็นปัญหาร่วมกัน (4) เทศบาลควรมีการประสานความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชนโดยการบูรณาการร่วมกันระหว่างนิคมอุตสาหกรรม เทศบาล และกับภาคประชาสังคม โดยเฉพาะผู้นำชุมชน (5) เทศบาลควรบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล เน้นความโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีมาตรการเชิงรุกในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และ 6) เทศบาลควรเน้นการให้บริการเชิงรุก รวดเร็ว เท่าเทียมกัน และประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการดำเนินการอย่างหลากหลาย เป็นแบบวัฒนธรรมตอบสนองผู้ใช้บริการ

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) study the performance management of municipalities in Samut Prakan province, 2) study factors affecting the performance management of municipalities in Samut Prakan province and 3) propose the guidelines for the performance management of municipalities in Samut Prakan province. This research was a mixed methods research which combined both quantitative and qualitative approaches. The quantitative research was conducted by gathering data from 384 respondents and the sample size was obtained by the calculation with Taro Yamane's formula, from the population of 9,323 persons. The samples comprised 193 people who were the stakeholders in their municipalities namely the member of municipalities' council, sub-district headmen, village headmen and village public health volunteers and 191 municipalities' personnel in Samut Prakan province. The samples were selected by stratified random sampling

and simple random sampling. The tool for data gathering was a 5-level rating scale questionnaire with a reliability at 0.89. The data were analyzed by the statistics composed of percentage, mean, standard deviation and stepwise regression analysis. The qualitative research was conducted by in-depth interviewed of 27 key informants consisted of 14 taskforces of standard inspection and evaluation for local government and 13 taskforces of controlling of municipalities in Samut Prakan province who were selected purposively. The data were analyzed by content analysis and interpretation.

The research findings were as follows:

1. The management performance of municipalities in Samut Prakan province from the quantitative research found that the overall was at a high level ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.82), while considered in each aspect found that the highest mean was the aspect of disaster prevention and mitigation ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.80), followed by the aspect of social welfare ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.77), the aspect of civil registration ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.78), the aspect of infrastructure ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.76), the aspect of education, customs and culture ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.79), the aspect of finance ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.82) all of these aspects were at a high level, but the aspect of public health and environment ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 1.04) was at a moderate level.

2. The factors affecting the management performance of municipalities in Samut Prakan province which found from the quantitative research the overall of practices were at a high level ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.82). The four factors ranked from the partial regression coefficient as the administration resources factor, followed by the municipality act factor, the participation factor and the political leadership factor. These 4 factors could explain the variation of the management performance of municipalities in Samut Prakan province as 74.40 percent ($R^2 = 0.744$) at the statistical significant level of 0.01.

3. The proposed guidelines for the management performance of municipalities in Samut Prakan province which were synthesized from the quantitative and qualitative research composed of (1) the first prioritization for the missions of public health and environment in Samut Prakan province with collaboration of other all sectors and moved forward to be green city, mitigated the pollution for people life and industry survived (2) the municipalities management process must emphasize the factors directly affecting the management performance composed of the administration resources factor, the municipality act factor, the participation factor and the political leadership factor (3) creating the strategy to develop networks of mutual municipalities, caring and sharing information and

missions based on the similar problems (4) coordinating for cooperation both public sector and private sector rely on the integration between industrial estate, municipalities and civil society especially the community leader (5) managing based on the governance of transparency, accountability, proactive measures to prevent and suppress corruption and (6) enhancing to proactive services with speed, equitable and to public relations the information of operation by diverse methods to be a customer-responsive services.

คำสำคัญ

การปฏิบัติงาน การจัดการ เทศบาล

ความสำคัญของปัญหา

เทศบาลเป็นรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่ใช้ในประเทศไทย ปัจจุบันการปกครองรูปแบบเทศบาล เป็นการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นดำเนินการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตยและแบ่งเบาภาระของรัฐบาล อีกทั้งยังเป็นการเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองระบอบประชาธิปไตยให้เกิดความเข้มแข็ง ตลอดจนการแก้ไขปัญหาภายในท้องถิ่นของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ หากประมวลปัญหาของเทศบาลเป็นหลักใหญ่ๆ แบ่งออกได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ ปัญหาด้านอำนาจท้องถิ่น อาทิ การกระจายอำนาจน้อยเกินไป การถูกควบคุมตรวจสอบมากเกินไป ปัญหาด้านโครงสร้างท้องถิ่น เช่น โครงสร้างระบบบริหารยังไม่เป็นประชาธิปไตยเท่าที่ควร มีความไม่ชัดเจนและซ้ำซ้อนกับหน่วยการปกครองท้องถิ่นอื่นๆ เป็นต้น ปัญหาด้านการบริหารงานท้องถิ่น เช่น การกำหนดนโยบายและแผน การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ การควบคุมตรวจสอบ การบริหารงานทรัพยากรบุคคล เป็นต้น นอกจากนี้ อีกบริบทหนึ่งที่ค่อนข้างเป็นปัญหามากพอสมควร จนอาจกล่าวได้ว่า เป็นตัวแปรสำคัญของการพัฒนาประชาธิปไตยคือ ปัญหาการมีส่วนร่วม คงมีเพียงแต่การไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ภายหลังเสร็จสิ้นการเลือกตั้งแล้วประชาชนมักจะไม่ค่อยมีส่วนร่วมอย่างอื่น ซึ่งทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดพลัง ขาดความร่วมมือ ขาดความสนใจ อันเป็นผลให้การปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นการปกครองของคนในท้องถิ่นเองไม่ค่อยประสบความสำเร็จเท่าที่ควร (โกวิทย์ พวงงาม, 2549)

จังหวัดสมุทรปราการเป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่มีขอบเขตพื้นที่ และบริบทการวิจัยที่น่าสนใจ เนื่องจากเป็นจังหวัดในเขตปริมณฑล มีพื้นที่ติดกับกรุงเทพมหานคร จนบางครั้งแยกกันไม่ออกว่าพื้นที่ใดเป็นเขตกรุงเทพฯ และหรือจังหวัดสมุทรปราการ ประกอบกับบริบทของพื้นที่โดยทั่วไปเป็นเมืองอุตสาหกรรมและเป็นฐานการผลิตสินค้าสำคัญ เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจมวลรวมของประเทศ สัมกับวิสัยทัศน์ของจังหวัด ที่กำหนดไว้ว่า “การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมให้น่าอยู่” หมายความว่าเมืองอุตสาหกรรมที่ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่อย่างมีความสุข มีความสะดวกสบายมีสุขภาพที่ดีทั้งกายและใจ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยทุกภาคส่วนร่วมกันเอาใจใส่ต่อการลดมลภาวะทุกประเภทสู่การบริหารจัดการมลภาวะที่ดี มีประสิทธิภาพ ควบคู่ไปกับการพัฒนาเมืองใน 4 มิติ

ได้แก่ มิติเศรษฐกิจ เพิ่มรายได้ค่าครองชีพและการจ้างงาน มิติสังคม เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน สนับสนุนการศึกษา การกีฬา และความปลอดภัย มิติกายภาพ เน้นความเป็นระเบียบ การจัดการ สาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้เป็นระบบ และเพิ่มช่องทางการคมนาคมขนส่ง มิติสิ่งแวดล้อม ไม่มีมลภาวะ ควบคุมบำบัดของเสียได้ และมีพื้นที่สีเขียวจำนวนมาก

พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดสมุทรปราการเป็นภาคอุตสาหกรรม โดยมีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 6 แห่ง ซึ่งเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออกที่สำคัญของประเทศ มีระบบคมนาคมสายหลัก ที่เชื่อมโยงเป็นโครงข่าย เช่น ถนนสุขุมวิท ถนนศรีนครินทร์ ถนนสุขสวัสดิ์ ถนนเทพารักษ์ ถนน บางนาตราด ถนนวงแหวนอุตสาหกรรม ถนนกาญจนาภิเษก และท่าอากาศยานสุวรรณภูมิซึ่งสามารถ เดินทางได้ทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ แม้ดูเหมือนว่าสภาพพื้นที่ของจังหวัดสมุทรปราการ จะเต็มไปด้วยโรงงานอุตสาหกรรม และค่อนข้างจะมีปัญหาด้านการบริหารจัดการผังเมือง แต่ในความเป็นจริง จังหวัดสมุทรปราการกลับพบกับปัญหาลักษณะนี้น้อยมาก เพราะมีการบังคับใช้ผังเมืองรวม ของจังหวัดอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้มีความชัดเจนในการแบ่งเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการพัฒนาในแต่ละส่วน อีกทั้งยังมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งมีความพร้อม และได้รับการ จัดสรรงบประมาณเอื้อต่อการพัฒนาพื้นที่ เห็นได้จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในพื้นที่ของ จังหวัดมีรายได้ในระดับแนวหน้าของประเทศ

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่า จังหวัดสมุทรปราการยังต้องเผชิญกับ ปัญหาหลายประการ ซึ่งเป็นผลพวงมาจากการขยายตัวของเมือง ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบ คือ

1. ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผลกระทบจาก การพัฒนาอุตสาหกรรมในอดีต และสภาวะโลกร้อน อาทิ ปัญหาน้ำท่วม เนื่องจากแผ่นดินทรุดตัว ปี ละประมาณ 1 – 3 เซนติเมตร เพราะการสูบน้ำบาดาลมาใช้ในภาคอุตสาหกรรม ปัญหาการสูญเสีย พื้นที่ชายฝั่งทะเล เพราะถูกน้ำทะเลกัดเซาะประมาณปีละ 20 – 40 เมตร ปัญหามลพิษทางน้ำและ ขยะมูลฝอยของโรงงาน รวมถึงมลพิษทางเสียงจากสนามบินสุวรรณภูมิ เป็นต้น

2. ปัญหาการขาดการสนับสนุนจากรัฐบาลในเรื่องการสร้างนวัตกรรม สร้างความเชื่อมโยง เครือข่าย (Cluster) ทางธุรกิจ และแลกเปลี่ยนการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Technology Transfer) อย่างจริงจัง จึงไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก

3. ปัญหาความแตกต่างระหว่างการพัฒนาพื้นที่ของภาคอุตสาหกรรม และเกษตรกรรม ส่งผลให้ประชากรมีช่องว่างทางเศรษฐกิจ และสังคม

4. ปัญหาประชากรแฝง จำนวนประมาณ 1 ล้านคน จังหวัดต้องรับภาระในการให้บริการ เพิ่มขึ้น ในขณะที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณตามเกณฑ์ปกติ ซึ่งประชากรในกลุ่มนี้ ขาดความรู้สึก ในการเป็นเจ้าของร่วมของจังหวัด และขาดความร่วมมือในการพัฒนาจังหวัด

ส่วนปัญหาเฉพาะด้านการบริหารจัดการเทศบาลพบว่า ปัญหาด้านภารกิจหน้าที่ที่ค่อนข้าง จะมีความทับซ้อนกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน หรือแม้กระทั่งการปกครอง ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ส่วนปัญหาด้านการโอนภารกิจการให้บริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน ยังไม่ได้ ดำเนินการอย่างเต็มที่ ทั้ง ๆ ที่เทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการมีศักยภาพพอทำได้ แต่ในข้อเท็จจริง ยังไม่สามารถทำได้ เพราะติดขัดในเรื่องของความชัดเจนด้านขอบเขตอำนาจหน้าที่ ธรรมนูญ ธรรมสอน (2556)

ได้วิจัยพบว่าเทศบาลมีจุดบกพร่องด้านการจัดการให้มีประสิทธิภาพในยุคโลกาภิวัตน์ โดยเฉพาะด้านโครงสร้างการบริหารที่มีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงาน

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อต้องการจะทราบถึงแนวทางการปฏิบัติงานของเทศบาลที่เหมาะสมกับบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ อันจะเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนต่อไป

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

1. การจัดการผลการปฏิบัติงานตามภารกิจความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ เป็นอย่างไร
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ ประกอบด้วยอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาการจัดการผลการปฏิบัติงานตามภารกิจความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ
2. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ
3. เสนอแนะแนวทางการจัดการผลการปฏิบัติงานที่เหมาะสมของเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้นหรืออิสระประกอบด้วย 1. พระราชบัญญัติเทศบาล 2. ภาวะผู้นำทางการเมือง 3. ทักษะการบริหาร 4. การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และ 5. วัฒนธรรมองค์กร สำหรับตัวแปรตามคือผลการจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการที่บรรลุเป้าหมาย 7 ด้าน ดังนี้ 1. โครงสร้างพื้นฐาน 2. สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม 3.สวัสดิการสังคม 4. การคลัง 5. การศึกษา 6. ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม 7. งานทะเบียนราษฎร และ 7. งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณ

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณคือ พนักงานเทศบาลทั้งหมด จำนวน 4,630 คน และประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเขตเทศบาล จำนวน 4,693 คน รวม 9,323 คน ในส่วนประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประกอบด้วย สมาชิกสภาเทศบาล กำนันผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชนและอาสาสมัครสาธารณสุขที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ของเทศบาล 18 แห่ง

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ พนักงานเทศบาล จำนวน 191 คน และประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเขตเทศบาล ประกอบด้วย สมาชิกสภาเทศบาล กำนันผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชนและอาสาสมัครสาธารณสุข จำนวน 193 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 384 คน ที่อาศัย

อยู่ในเขตพื้นที่ของเทศบาล 18 แห่ง โดยคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรตามสูตรของทาโร่ ยามาเน (Yamane, 1973) และนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงคุณภาพ

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการเลือกผู้มีส่วนร่วมคณะทำงานตรวจประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคณะผู้ควบคุมการบริหารงานของเทศบาล ในจังหวัดสมุทรปราการ ส่วนสุ่มตัวอย่างจากประชากรใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วยบุคคล 2 กลุ่ม คือ คณะทำงานตรวจประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 13 คน และคณะผู้ควบคุมการบริหารงานของเทศบาล จำนวน 14 คน รวมทั้งสิ้น 27 คน

เครื่องมือและการรวบรวมข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ

โดยการวิจัยเชิงปริมาณผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามปลายปิดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายปิดเกี่ยวกับการจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท จำแนกออกเป็น 5 ระดับ

นิยามปฏิบัติการของคำสำคัญคือการจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ หมายถึง การจัดให้มีการดำเนินงาน ปฏิบัติ ทำ สั่งการ ตามระเบียบ กฎเกณฑ์ อำนาจหน้าที่และพันธกิจ 7 ด้าน โดยตัวบ่งชี้ที่เป็นเกณฑ์ประเมินระดับผลการปฏิบัติงานคือ มาก ปานกลาง น้อย อยู่บนพื้นฐานการปฏิบัติงานจริงของผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงรวมถึงมีความเป็นกลางในการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะการจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้ทำการวิจัยครั้งนี้สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล
2. ผู้ทำการวิจัยครั้งนี้ขอหนังสืออนุญาตแจกแบบสอบถาม จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างคือ โดยการสุ่มแบบชั้นภูมิและการสุ่มอย่างง่าย

3. ผู้ทำการวิจัยแจกแบบสอบถามและรับคืนแบบสอบถาม

4. ผู้ทำการวิจัยดำเนินการตรวจสอบจำนวนแบบสอบถามเพื่อดำเนินการต่อไป

เครื่องมือและการรวบรวมข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยใช้การวิจัยเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้างเป็นเครื่องมือการวิจัย โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการบริหารจัดการและผลการปฏิบัติงาน ส่วนการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเอกสาร ใช้การสืบค้นงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาเปรียบเทียบ จัดระบบเอกสารตามการวิเคราะห์เนื้อหา ส่วนการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยได้เลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง กำหนดนัดหมายเพื่อสัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้าง ทำการบันทึกเทป และถอดเทป

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ

เมื่อได้ข้อมูลจากแบบสอบถามเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมด
2. นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์แล้วลงรหัสตามแบบการลงรหัส
3. ประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยกำหนดค่าเฉลี่ยและแปลความหมายตามเกณฑ์ค่าเฉลี่ย รวมถึงวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติการถดถอยพหุคูณ

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพไปเสริมและยืนยันความถูกต้องของข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการอุปมานวิเคราะห์และการตีความเพื่อหาข้อสรุปหวัข้อจากเฉพาะส่วน (Particular) ไปสู่ส่วนรวมหรือสามัญการ (Generalization) และผลานวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจนได้ข้อสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์

ผลการวิจัย

1. การจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ ดังแสดงตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลต่อการจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ

การจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการบริหารจัดการ
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.68	0.76	มาก
2. ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	3.24	1.04	ปานกลาง
3. ด้านสวัสดิการสังคม	3.75	0.77	มาก
4. ด้านการคลัง	3.52	0.82	มาก
5. ด้านงานทะเบียนราษฎร	3.74	0.78	มาก
6. ด้านการศึกษาขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม	3.63	0.79	มาก
7. ด้านงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	3.84	0.80	มาก
รวม	3.63	0.82	มาก

จากตารางการจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 6 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านสวัสดิการสังคม ด้านงานทะเบียนราษฎร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการศึกษาขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม และด้านการคลัง ส่วนด้าน

สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจด้วยสาเหตุ เทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการเป็นเทศบาลที่จัดอยู่ในเขตปริมณฑล มีโรงงานอุตสาหกรรม มีบริษัทธุรกิจห้างร้านเอกชนเป็นจำนวนมาก และมีความเจริญทุกด้านไม่ต่างจากกรุงเทพมหานคร การจัดเก็บภาษีรายได้ซึ่งนำมาพัฒนาเทศบาลค่อนข้างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปอย่างทั่วถึง ผู้บริหารค่อนข้างมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนา อาจจะกล่าวได้ว่า การบริหารจัดการเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ เป็นตัวอย่างสำคัญของการบริหารจัดการเทศบาลในเขตอุตสาหกรรมของประเทศ ซึ่งมีปัจจัยองค์ประกอบแวดล้อมหลายประการที่มีความซับซ้อน ทั้งจากประชากร สิ่งแวดล้อม และชุมชนเกิดขึ้นใหม่ตามการขยายตัวของนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ สามารถบริหารจัดการบรรเทาความซับซ้อนเหล่านี้ได้ในระดับค่อนข้างดี ดังนั้น ภาพรวมของการจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลของผู้บริหารเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ได้ผลลัพธ์ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คุณกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ปรับแก้ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.798 ^a	0.637	0.636	0.336
2	0.838 ^b	0.703	0.701	0.305
3	0.856 ^c	0.733	0.731	0.289
4	0.863 ^d	0.744	0.742	0.283

a. Predictors: (Constant), X₃

b. Predictors: (Constant), X₃, X₁

c. Predictors: (Constant), X₃, X₁, X₄

d. Predictors: (Constant), X₃, X₁, X₄, X₂

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า .863 และกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า .744 แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 4 ตัว ร่วมกันพยากรณ์ การจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ 74.40 ($R^2 = 0.744$) โดยค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์มีค่า 0.283

ตารางที่ 3 แสดงความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise

	Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
4	Regression	88.577	4	22.144	275.717	.000
	Residual	30.439	379	0.080		
	Total	119.017	383			

d. Predictors: (Constant), X₃, X₁, X₄, X₂

e. Dependent Variable: Y

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 โมเดลที่ 4 ตามการวิเคราะห์แบบขั้นตอน ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยบางส่วน (b) รวม โดยใช้สูตร Partial F-test พบว่าค่า F ที่คำนวณได้ มากกว่าค่าวิกฤต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์ แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยบางส่วน ไม่เท่ากับ ศูนย์ หมายความว่า การจัดการผลการปฏิบัติงานของเทศบาล กับตัวแปรทรัพยากรการบริหาร (X₃) พระราชบัญญัติเทศบาล (X₁) การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน (X₄) ภาวะผู้นำทางการเมือง (X₂) มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรงจริง ซึ่งจะต้องทดสอบนัยสำคัญของ สัมประสิทธิ์ถดถอยบางส่วนของแต่ละตัวแปร

ตารางที่ 4 แสดงผลการการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Stepwise

	Model	B	Beta	t	Sig.
4	(Constant)	.909		10.754	.000
	ทรัพยากรการบริหาร (X ₃)	.202	.237	4.550	.000
	พระราชบัญญัติเทศบาล (X ₁)	.192	.260	5.868	.000
	การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน (X ₄)	.195	.242	5.144	.000
	ภาวะผู้นำทางการเมือง (X ₂)	.166	.209	4.136	.000

a. Dependent Variable: Y

จากตารางที่ 4 พบว่า โมเดลที่ 4 จะไม่มีตัวแปรใดเข้าออกจากสมการอีก จึงเป็นสมการที่เหมาะสม โดย ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ

ประกอบด้วย โดยเรียงลำดับจากสัมประสิทธิ์ถดถอยบางส่วน (b) จากมากไปหาน้อย ดังนี้ การมีทรัพยากรการบริหาร (X3) ส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน (X4) พระราชบัญญัติเทศบาล (X1) และภาวะผู้นำทางการเมือง (X2) สามารถพยากรณ์การจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ (Y) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ข้อเสนอแนะทางการจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ มีดังนี้

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ รวมถึงการสังเคราะห์ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์แนวทางการจัดการผลการปฏิบัติงานที่เหมาะสมของเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ ดังนี้

3.1 จังหวัดสมุทรปราการ เป็นเมืองอุตสาหกรรมมีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น มีสภาพปัญหาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม แนวทางสำคัญคือ การสร้างเมืองสีเขียว หรือที่เรียกว่า Green city เพื่อประชาชนอยู่ได้ อุตสาหกรรมอยู่รอด

3.2 จากการวิเคราะห์ผลการวิจัยข้อที่ 2 ซึ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการผลการปฏิบัติงานที่เหมาะสมของเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ โดยเฉพาะการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่า แสดงว่าเทศบาลจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่เป็นทรัพยากรการบริหารเป็นอันดับหนึ่ง แต่ต้องพัฒนาภาวะผู้นำทางการเมือง ให้เป็นปัจจัยสำคัญมากยิ่งขึ้น

3.3 แนวทางเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผลการจัดการ โดยเฉพาะการนำนโยบายไปปฏิบัติของเทศบาล นั้น ต้องเริ่มต้นด้วยนโยบาย ในที่นี้คือพระราชบัญญัติเทศบาล การกำหนดนโยบายการบริหารจัดการ ควรประกอบด้วยการพัฒนาเครือข่ายเทศบาลด้วยกัน และการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการบริหารงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล และการปรับปรุงการให้บริการ

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ มีประเด็นที่น่าสนใจ สามารถนำมาอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาผลการปฏิบัติงานตามภารกิจความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 6 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านสวัสดิการสังคม ด้านงานทะเบียนราษฎร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการศึกษา ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม ด้านการคลัง และด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับงานวิจัยของ มุทิทาวรกุลยากุล (2556) ที่ได้ศึกษาความสำเร็จในการบริหารงานของเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษา พบว่าอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวรรณ ปัญญาคำ (2553) ได้ศึกษาความพร้อมในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลแม่สายในอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษา พบว่า ความสำเร็จในความพร้อมการบริหารจัดการเทศบาลอยู่ในระดับมาก

2. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวม ปัจจัยด้านพระราชบัญญัติเทศบาล ปัจจัยภาวะผู้นำทางการเมือง ปัจจัยทรัพยากรการบริหาร และปัจจัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน มีความสัมพันธ์กับผลการบริหาร

จัดการเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยปัจจัยทุกด้านมีค่า p-value เท่ากับ $< .000$ และเมื่อนำมาสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการบริหารจัดการเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า การบริหารจัดการเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ ต้องอาศัยองค์ประกอบแวดล้อมหลายประการเข้ามาช่วย

ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำทางการเมืองมีความสำคัญยิ่งต่อผลการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับ สกนธ์ วรรณวิวัฒนา และคนอื่น ๆ (2554) ได้ศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่าปัจจัยสำคัญในการพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมในระดับพื้นที่ ประกอบด้วย วัฒนธรรมองค์กร โดยเฉพาะภาวะผู้นำ และปัจจัยที่มีความสำคัญรองลงมาคือ ปัจจัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน สอดคล้องกับ วชิรินทร์ อินทพรหม (2557) ได้ศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนพบว่าการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ด้วยวิธีการแสดงความคิดเห็น การเสนอแนะ หรือการเสนอความต้องการ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในรูปของการใช้สิทธิ์เลือกทางเลือกเพื่อให้เป็นฉันทามติ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การจัดการผลการปฏิบัติงานเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยตามประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. กระทรวงมหาดไทย ควรวางแผนทางออกกฎหมาย ข้อบังคับ ให้เกิดความชัดเจนในขอบเขตอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ มิให้เกิดความทับซ้อนกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ใน 1 พื้นที่ ควรมีหน่วยงานรัฐในการบริหารจัดการเพียงแห่งเดียวคือ เทศบาล หรือ อำเภอ
2. กระทรวงมหาดไทย ควรมีหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบวินิจฉัย ระเบียบ ข้อกฎหมาย โดยตรง เมื่อหน่วยงานต่างๆ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน
3. ควรออกกฎหมาย การมีส่วนร่วมของประชาชน ให้ถือเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติในการมีส่วนร่วมกับการดำเนินการต่างๆ กับหน่วยงานของรัฐ
4. ควรมีการรวมกลุ่มขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเพิ่มศักยภาพในทุก ๆ ด้าน เช่น การวางแผนพัฒนา การจัดการด้านงบประมาณ การออกแบบผังเมืองให้สอดคล้องกันของแต่ละท้องถิ่น ถ้ามีการรวมกลุ่มกันแล้วการจัดการการปฏิบัติงานก็จะมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม โดยประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหา โดยเฉพาะกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมและกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรมโรงงานอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
2. ด้านสวัสดิการสังคม เทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการควรจะสานต่อนโยบายของรัฐบาล หรือควรจะทำสวัสดิการสังคมรูปแบบใหม่ ๆ ที่ถูกต้องตามกฎหมาย และตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้

3. ด้านการคลัง เห็นควรให้มีการออกแบบการจัดเก็บภาษี และกระจายรายได้ไปยังเทศบาลอื่น ๆ ที่ยังไม่มีงบประมาณเพียงพอซึ่งเป็นไปตามรูปแบบ Care and Share

ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะศึกษาแนวทางการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการเพื่อรองรับกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. ควรจะศึกษารูปแบบการพัฒนาการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีความสัมพันธ์ต่อผลการบริหารจัดการเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ

3. ควรจะศึกษาภาวะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่น ที่ส่งผลต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการ

บรรณานุกรม

- โกวิทย์ พวงงาม. (2549). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- ธนวรรณ ปัญญาคำ. (2553). การวิเคราะห์ความพร้อมในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลแม่สายใน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธนสร ธรรมสอน. (2556). ภาวะผู้นำทางการเมืองของนายกเทศมนตรีในการบริหารเทศบาลตำบลพื้นที่ภาคเหนือตอนบน. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- มุกิตา วรกุลยากุล. (2556). ความสำเร็จในการบริหารงานของเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี. วารสารวิทยบริการ. 24(1), 1-3.
- วัชรินทร์ อินทพรหม. (2557). รูปแบบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชน. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. 8 (3). (กันยายน – ธันวาคม).
- สกนธ์ วรัญญูวัฒนา. (2554). กระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. 3rd ed. New York: Harper and Row.